

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 131

I Legislatura

Any 1983 (primer període)

Presidència
del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 66

Segona reunió,
tinguda dijous 7 d'abril de 1983

SUMARI

Es repren la sessió, suspesa ahir, a tres quarts i tres minuts d'onze del matí. Presideix el M. H. Sr. Heribert Barrera.

*El punt següent de l'ordre del dia és la **Interpellació al Consell Executiu sobre el fet que el Govern de l'Estat no hagi signat encara la convenció-marc europea sobre la cooperació transfronterera de les collectivitats o autoritats territorials**. La formula el Diputat I. Sr. Sala, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4044). Respon l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 4044).*

*El Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, formula una **Interpellació al Consell Executiu sobre el traspàs a la Generalitat de Catalunya de la Protecció Civil** (p. 4045). Respon l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 4046). Interven en sengles torns de rèplica el Diputat I. Sr. Alay (p. 4049) i l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 4051).*

*El Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, formula una **Interpellació al Consell Executiu sobre els establiments de compra i venda de joies** (p. 4051). Respon l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 4052).*

*El Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, formula una **Interpellació al Consell Executiu sobre les persones que es troben en situació d'indigència** (p. 4052). Respon l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 4053).*

*El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, formula una **Interpellació al Consell Executiu sobre els concerts d'assistència sanitària** (p. 4054). Respon l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 4055). Interven en sengles torns de rèplica el Diputat H. Sr. Espasa (p. 4057) i l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 4058).*

*El Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, formula una **Interpellació al Consell Executiu sobre unes declaracions de l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances referents al grup RUMASA** (p. 4058). Respon l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 4059). Interven en sengles torns de rèplica el Diputat I. Sr. Lucchetti (p. 4060) i l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 4060).*

*El Diputat I. Sr. Folch, del G. p. del PSUC, formula una **Interpellació al Consell Executiu sobre la Cap del Servei de Biblioteques** (*

4062).

El Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, formula una **Interpellació al Consell Executiu sobre quin capteniment es proposa de tenir davant els intents de reduir l'autonomia** (p. 4063). Respon l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 4063). Inter-venen en sengles torns de rèplica el Diputat I. Sr. Alay (p. 4065) i l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 4065).

La sessió se suspèn a dos quarts i sis minuts de dues del migdia i es reprèn a tres quarts i deu minuts de cinc de la tarda.

S'entra en el Debat i votació del **Projecte de Llei de Centres Docents Experimentals**. Intervé per presentar la iniciativa l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 4066).

Es posa a votació l'**article 1** i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4067).

El Diputat no adscrit I. Sr. Corral defensa una **esmena a l'article 2** (p. 4067). Hi intervé en contra el Diputat I. Sr. Descals, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4067). L'**esmena** del Diputat I. Sr. Corral es rebutja per 2 vots a favor, 43 en contra i 38 abstencions (p. 4067). El text del **Dictamen** s'aprova per 81 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4067).

A l'**article 3** hi ha un **vot particular** del G. p. de Convergència i Unió. El Diputat I. Sr. Descals anuncia, però, que aquest Grup presenta una **transaccional** (p. 4068). El Sr. Secretari Quart la llegeix (p. 4068). Posada a votació s'aprova per 77 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions (p. 4068).

El Diputat no adscrit I. Sr. Viñals presenta una **esmena de modificació a l'article 4** (p. 4068). S'aprova per 77 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 4068). El text del **Dictamen** s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4068).

La Diputada I. Sra. Mata, del G. Socialista, defensa una **esmena de supressió al paràgraf segon de l'article 5** (p. 4068). Hi intervé en contra el Diputat I. Sr. Descals, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4068). El Diputat I. Sr. Manuel-Rimbau, del G. p. de Centristes, retira dues **esmenes** del seu Grup (p. 4069). Posada a votació l'**esmena** socialista, es rebutja per 26 vots a favor, 50 en contra i 13 abstencions (p. 4069). El text del **Dictamen** s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4069).

Els **articles 6 i 7** s'aproven per unanimitat dels presents (p. 4069).

- El Diputat no adscrit I. Sr. Corral retira l'**esmena** a l'**article 28** (p. 4073). El text del Dictamen s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4073).
- El Diputat no adscrit I. Sr. Corral defensa una **esmena** a l'**article 29** (p. 4073). Hi intervé en contra el Diputat I. Sr. Descals, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4074). Es rebutja l'**esmena** per 2 vots a favor, 92 en contra i cap abstenció (p. 4074). El text del Dictamen s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4074).
- El Diputat no adscrit I. Sr. Corral retira una **esmena** a l'**article 30** (p. 4074).
- S'aproven els **articles 30, 31 i 32** per unanimitat dels presents (p. 4074). La Diputada I. Sra. Mata, del G. Socialista, defensa una **esmena** a l'**article 33** (p. 4074), la qual, posada a votació, s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4074). El text del Dictamen i el **títol del Títol III** s'aproven per unanimitat dels presents (p. 4074).
- La Diputada I. Sra. Calzada, del G. p. del PSUC, retira una **esmena** a la **Disposició Addicional Primera** (p. 4074). El text del **Dictamen** per a les **Disposicions Addicionals Primera i Segona** i per a la **Disposició Transitòria Primera** s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4074).
- El Diputat I. Sr. Manuel-Rimbau, del G. p. de Centristes, defensa un **vot particular** a la **Disposició Transitòria Segona** (p. 4074). El Diputat I. Sr. Descals, del G. p. de Convergència i Unió, retira la seva **esmena** (p. 4075). El **vot particular** del G. p. de Centristes és rebutjat per 3 vots a favor, 95 en contra i 1 abstenció (p. 4075). El text del Dictamen s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4075).
- S'aprova la **Disposició Final** per unanimitat dels presents (p. 4075).
- El Diputat no adscrit I. Sr. Corral defensa una **esmena** al **Preàmbul** (p. 4075). Posada a votació, es rebutja per 2 vots a favor, 87 en contra i 3 abstencions (p. 4076). El text del **Dictamen** per al **Preàmbul** s'aprova per 87 vots a favor, 2 en contra i 3 abstencions (p. 4076).
- El **títol de la Llei** s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4076).
- En el torn de l'explicació de vot intervenen els Diputats i Diputades I. Srs. i Srs. Planasdemunt, no adscrit (p. 4076), Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4076), Sánchez, no adscrit (p. 4077), Calzada, del G

Es reprèn la sessió, suspesa ahir, a tres quarts i tres minuts d'onze del matí. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat senyor Vintó.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques i de Treball.

**Interpellació al Consell Executiu
sobre el fet que el Govern de l'Estat no hagi signat encara
la convenció-marc europea sobre la cooperació
transfronterera
de les collectivitats o autoritats territorials**

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió. Continuant l'ordre del dia, hem arribat ara a les interpellacions. La primera és la que formularà al Consell Executiu el Diputat senyor Ramon Sala, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, sobre el fet que el Govern de l'Estat no hagi signat encara la convenció-marc europea sobre la cooperació transfronterera de les collectivitats territorials.

El senyor Sala té la paraula per a exposar la seva interpellació.

El Sr. SALA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Conseller Adjunt a la Presidència, el dia 4 de febrer de 1982, el Parlament, en sessió de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, aprovà, per unanimitat, una Resolució, número 43/I, fruit d'una Proposició no de Llei, presentada pel Grup parlamentari Socialista, en la qual s'instava el Consell Executiu perquè s'adreçés al Govern de l'Estat sol·licitant-li que, en ús de les seves atribucions, acordés la signatura de la convenció-marc europea sobre la cooperació transfronterera de les collectivitats o autoritats territorials, promoguda pel Consell d'Europa el 21 de maig de 1980, a Madrid.

Uns mesos més tard, concretament el 25 de maig de 1982, el Ple del Parlament aprovava també per unanimitat una altra Resolució, la número 52/I, en aquest cas, sobre la celebració de la conferència de regions pirinenques, en la qual es feia constar de nou el desig i la conveniència que, amb motiu de les sessions de Jaca i Oloron Ste. Marie, s'assolís la signatura pel Govern espanyol del conveni-marc de cooperació transfronterera entre les autoritats i les collectivitats locals i regionals.

Cambra, el 25 de maig de 1982, com ha tingut la bondat de recordar l'il·lustre senyor Diputat interpellant.

Però, finalment, en el meu discurs de la reunió de Jaca, del 8 de juny de 1982, vaig tornar a instar aquesta qüestió, i, a conseqüència d'aquesta intervenció meua i de l'esperit general de la reunió, es van prendre uns acords que, segons l'anomenada Declaració de Jaca, en el seu paràgraf 17, diu el següent : « Dos anys després —es refereix a dos anys després de l'acord de la convenció-marc—, els Governos espanyol i francès no han ratificat encara aquesta convenció, ja signada per onze països europeus. Els participants a la conferència han pres nota amb satisfacció de la declaració del representant del Govern francès, segons la qual la Mesa, en aplicació de la convenció, constituïa un objectiu prioritari del seu Govern ». Això va ser confirmat per la ratificació, al cap de poc temps, del Govern francès. Prossegueix la declaració : « Els representants de les regions dels dos països reunits a Jaca i a Oloron expressen el desig que els dos Governos concordats estudiïn en els terminis més breus l'oportunitat de signar i d'iniciar els procediments parlamentaris de ratificació d'aquesta convenció. Els participants desitgen, igualment, que la cooperació pugui estendre's al Principat d'Andorra. »

Cal dir que en aquesta reunió de Jaca hi va ser present, no en tota la seva durada, el Ministre del Govern central, senyor Luis Ortiz González, i que, en tota la reunió, com en les reunions anteriors de la mateixa naturalesa, hi havia estat present l'ambaixador de l'Estat espanyol prop del Consell d'Europa, senyor Mesía, persona de gran esperit europeu i que sempre, em plau de dir-ho, ha estat deferentíssim amb la representació catalana.

Malgrat tot, en aquest moment —possiblement, el canvi de Govern hi ha tingut la seva influència—, no s'ha aconseguit encara la ratificació pel Govern espanyol. Nosaltres continuarem insistint en aquesta qüestió fins i tot en coses de detall mínim, per exemple, a través de persones lligades a nosaltres, en la propera reunió de la Comissió Mixta hispano-francesa es tractarà de l'ampliació de l'horari d'obertura del post fronterer de Coll d'Ares, però, evidentment, això són minúcies que no afecten d'una manera essencial ni d'una manera, sobretot, important la necessitat de tenir aquesta ratificació de l'acord-marc, sense el qual no serà possible d'arribar a conclusions en aquesta qüestió que tant ens interessa

a l'estat d'alarma, calamitats públiques, com terratrèmols, inundacions, incendis forestals i urbans o accidents de gran magnitud. En aquesta Llei s'estableix que, quan només afecti el territori d'una Comunitat Autònoma, el seu president podrà sol·licitar al Govern la declaració de l'estat d'alarma. La declaració haurà de ser acordada pel Consell de Ministres i l'autoritat competent serà el Govern de l'Estat o, per delegació d'aquest, el president de la Comunitat Autònoma.

De tota manera, no ens podem fer massa il·lusions, perquè queda ben clar que aquesta delegació és discrecional, i, aleshores, ens trobarem novament que com a representant del Govern, de l'autoritat competent, sigui el delegat del Govern o el governador civil que, alhora, és qui té a les seves mans la protecció civil de l'Estat en la respectiva província. La nostra insistència no ha de causar sorpresa, perquè des del gener del 81 ja havíem demanat que s'actués sobre això, i fins avui no s'ha fet res.

Volem saber si el Govern de la Generalitat té una idea clara pel que fa a qui correspon la competència en matèria de protecció civil, a l'Estat o a la Generalitat? En un cas i altre volem saber què ha fet, què fa i què pensa fer per a obtenir d'una vegada, al cap de tres anys de govern, la protecció civil.

L'article 149.3 de la Constitució diu que la competència sobre les matèries que no s'hagin assumit pels estatuts d'autonomia corresponen a l'Estat. Nosaltres creiem que l'Estatut d'Autonomia no ho pot dir tot, i que dient el que és més general significa haver dit el que és més particular. L'Estatut parla de protecció de persones i de béns, i això comprèn, al nostre entendre, la protecció civil; l'Estatut no parla dels serveis d'extinció d'incendis ni de repoblació forestal, i, en canvi, són competència nostra, perquè es troben compresos en l'article 9.10 de l'Estatut, sense que calgui esmentar-los.

El que passa és que el Govern de l'Estat es va saber avançar, en contra del que ha fet el Govern de la Generalitat, que no ha mostrat aquesta pressa —i cal dir-ho—, ni la inquietud pel tema, no l'ha demostrat el Govern, perquè, a hores d'ara, encara no els n'hem sentit queixar.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a la resposta, en nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el senyor Alay, el Diputat senyor Alay fa un plantejament global de la protecció civil al nostre país, i acaba la defensa de la seva

una adaptació global a la nova situació. Aquesta complexitat, d'altra banda, es troba sotmesa a un nombre cada vegada més creixent d'agressions; no solament les típiques agressions naturals a les quals està sotmesa la nostra societat : incendis, terratrèmols, inundacions —de les quals, algunes d'elles, incendis i inundacions, han estat intensament viscudes per la nostra societat i han tingut un reflex immediat en el nostre Parlament—, sinó que s'hi ha d'afegir, en una societat moderna i avançada com la que pretén ser Catalunya, totes aquelles altres agressions derivades directament de les activitats pròpiament humanes d'una societat moderna, com són els accidents industrials, químics, energètics, les contaminacions, les avaries de sistemes vitals que paralitzen tot el sistema, els subministraments de gas, d'aigua, d'electricitat, de totes les fonts d'energia, sabotatges, accions terroristes, que poden, també, bloquejar el funcionament de la societat.

En conjunt, i això no és cap novetat, evidentment, és un tema de preocupació en totes les societats modernes, la societat avançada que estem configurant, que volem configurar, la societat de l'Europa occidental i del món occidental, en general, o tota la societat industrialitzada del món, sigui occidental o no occidental, és una societat vulnerable, tant per la seva complexitat com pel fet que una alteració parcial es converteix molt fàcilment en general, i, d'altra banda, perquè és una societat sotmesa a tota mena d'agressions, no únicament les naturals, sinó d'altres que va creant la mateixa activitat de la societat.

I, per tant, el tema que planteja el senyor Alay, el tema de la seguretat dels ciutadans en conjunt, el tema, en definitiva, de la protecció civil, que és per a enfrontar-se, concretament, a certs fets de tipus catastròfic que afecten aquesta seguretat, és un tema important, però que no consisteix únicament a crear l'organització capaç d'actuar en aquell moment en què es produeix la catàstrofe, tot i ser això molt important, sinó que es tradueix, també, en un treball conjunt, que permeti la reducció dels graus de vulnerabilitat de les actuals estructures socials, i, en definitiva, és el resultat de tota una acció de govern que ha d'anar orientada en aquest sentit.

Això planteja, d'entrada, la necessitat immediata de planificació coordinada, a nivell de prevenció/previsió : establiment de normatives legals de seguretat i, en segon lloc, planteja el nivell d'intervenció —que és, pròpiament, la protecció civil— en situació catastròfica, i la definició clara, en aquest cas, de la unitat de comandament —que aquest és un tema bàsic en tot el que fa referència a la protecció civil.

cació d'actuacions en grans incendis forestals; els acords de la Comissió Mixta Generalitat-Govern de l'Estat, sobre l'elaboració del Pla d'Emergència Nuclear de les Centrals d'Ascó i Vandellòs —la Generalitat ha estat present i està, en aquests moments, present en l'elaboració d'aquests plans—; la creació, l'agost del 81, de la Comissió Tècnica de Coordinació de Salvaments Especials, orientada a la resolució efectiva dels accidents en activitats de muntanya. Hi ha hagut unes activitats preparatòries, participacions en seminaris, participacions en simposis internacionals sobre protecció civil, i hi ha hagut, en definitiva, tota la preparació dels estudis necessaris per a l'organització bàsica de la protecció civil, i això realitzat per la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i de Salvaments.

D'altra banda, hi ha hagut contactes constants entre el Departament de Governació i el Ministeri de l'Interior per a reclamar que es fes efectiu el que va votar el Parlament de Catalunya; és a dir, que mitjançant Llei orgànica s'afegís aquesta competència de la protecció civil a les competències que té la Generalitat. Jo, personalment, he parlat dues vegades d'aquest tema amb el Ministre Barrionuevo, n'he parlat diverses vegades amb el Director General de Protecció Civil, senyor Figueruelo; el nostre Director General de Prevenció i Extinció d'Incendis ha tingut converses i contactes amb el senyor Figueruelo, i estem en contacte permanent, per exemple, amb la Direcció General de l'Energia, per tot el tema dels Plans d'Emergència d'Ascó i de Vandellòs.

projectes que acabem de rebre es confirma, s'enforteix aquesta figura del governador civil —i d'aquí ve que jo hagi fet una digressió, que podia semblar que s'apartava del tema però que no se n'apartava, sobre la figura, les competències i la definició del governador civil.

Per tant, a partir de la proposta rebuda, senyor Alay, veiem difícil d'arribar a un acord, almenys per la via del diàleg que estem mantenint amb l'Administració central, per a intentar que es compleixi el que van votar, a més a més, unànimement o quasi unànimement —no sé què van fer els Centristes en aquell moment, però, en tot cas, sí que recordo que els altres Grups ho van votar—, la transferència de la competència de protecció civil.

Què pensa fer el Consell Executiu davant aquesta situació?, ens planteja l'Il·lustre Diputat senyor Alay. La resposta té dos nivells. En primer punt, el nivell competencial, que és, evidentment, important i que no podem ignorar, i que jo entenc que el senyor Alay, en la seva defensa —potser perquè ja era una cosa molt sabuda— hi ha fet poca referència, però que jo, en la meua resposta, hi vull insistir molt. Hem d'arribar a tenir aquesta competència —hi estem d'acord. El camí que hem emprat al Parlament de demanar que el Govern presenti un projecte de lle

el 4 de març que va ser aprovada aquesta Proposició no de Llei per la qual se sol·licitava, comunicant-ho al President del Govern, a través de l'article 150, la transferència de la competència en protecció civil. És veritat que hi havia aquest mandat del Parlament, però també és veritat que un govern no pot limitar-se exclusivament al que li demana el Parlament, també el Govern ha de prendre les seves iniciatives, tant més que, des del 4 de març del 81, que es va aprovar això, no s'ha aconseguit res més.

I aleshores podríem entrar en la qüestió competencial, perquè jo abans he insinuat el dubte que tenia sobre si la competència era de l'Estat o si era de la Generalitat, i en aquest aspecte pot ésser una interpretació meua, però també he de dir que ha estat la interpretació d'alguns membres del mateix Govern de la Generalitat en el mateix sentit. Aleshores, em vull referir a això, perquè naturalment ens preocupa extraordinàriament que aquest avantprojecte, aquest esbós d'avantprojecte que estan preparant a Madrid contempli la protecció civil com una cosa subsidiària de la defensa nacional, perquè, en fi, per motius obvis, no hi podem estar nosaltres d'acord. També veig que no hi està l'Honorable senyor Conseller, però és evident que calia esgotar altres coses. I així, puc dir-li que el 30 de setembre del 81, en una sessió de la Comissió de Justícia i D

mana el PSOE, però també ho vam fer quan manava a Madrid UCD. I li adverteixo que a través de moció, naturalment, plasmaré el que molt amablement ha ofert el senyor Conseller de presentar aquesta proposició de llei al Congrés dels Diputats; hi estem totalment d'acord, però volem que quedi reflectit amb dates concretes, i, a més a més, perquè actui en tots els punts que calgui i vagi estructurant la protecció civil, que és el que al cap i a la fi ens interessa.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyores Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Conseller té la paraula per a la seva rèplica.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, perquè en definitiva estic bàsicament d'acord en moltes de les coses que ha dit el senyor Alay. Jo crec que quan, per parlar de protecció civil, el senyor Alay des de la tribuna d'aquest Parlament ens ensenya les publicacions més o menys costoses del senyor Federico Gallo o ens parla de les declaracions del senyor Figueruelo sobre refugis atòmics, les seves paraules vénen a ser una confirmació patent que la protecció civil no s'està tractant seriosament a niv

ments, i això és agreujat pel que he dit abans, que són peces de molt valor i de poc volum.

D'altra banda, és un problema també de tipus governatiu, perquè no s'exerceix aquest control sobre aquest comerç ni sobre els establiments que el porten a terme.

És per això que volem saber què pensa fer el Govern de la Generalitat, tant des del punt de vista legislatiu i normatiu, com des del punt de vista governatiu, per a controlar aquests establiments.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable senyor Conseller de Governació té la paraula per a la resposta.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor Conseller, senyores i senyors Diputats, amb la brevetat que amb molt d'encert ens recomana el senyor President del Parlament, jo voldria dir al senyor Alay que l'adquisició de joies procedents de furt o robatoris és, evidentment, com ell sap molt bé, un delictes previst al Codi penal, el delictes de recaptació; però jo entenc que aquest no és ben bé el tema, perquè el senyor Alay planteja

litzada. Per això, si es tracta de professionals, volem saber què en sap el Govern i què pensa fer per a evitar-ho. Si aquesta activitat no és professionalitzada, volem saber també què en sap, i també com pensa evitar-ho, què pensa fer, almenys, per a minorar-ho.

Si aquesta indigència és real, pot ser deguda que hi ha massa gent desvalguda per deformacions, amputacions o, senzillament, per vellesa, i que no està protegida. Sóc conscient que en moltes ocasions aquesta gent desvalguda té família que no els acull ni els dona aixopluc, però també és possible que no els aculli la família ni els poders públics. En algunes ocasions he pensat que, si hi hagués un salari social digne perquè es puguin valer les famílies, aquestes actuarien d'una altra manera, o, si més no, ja no hi hauria justificació per a captar. El salari social els protegiria i la família els acceptaria de més bon grat. També hi pot haver —i n'hi ha— gent desvalguda, que no té ni ajut oficial suficient ni família, i no poden fer altra cosa que el que fan.

Sento haver de parlar d'aquestes qüestions i d'aquesta forma, però penso que cal fer-ho cruament, ja que aquesta situació va cada dia en augment. S'ha d'acabar amb aquest espectacle i amb aquestes situacions, i, aix

marginades. Ordre també del 24 de maig.

Concessió d'ajuts per al manteniment de serveis socials de base. Conveni entre la Direcció General de Serveis Socials, l'Ajuntament de Barcelona la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona, i l'Associació Joan Salvador Gavina, per a la col·laboració en el funcionament d'un centre obert d'atenció als menors marginats.

Conveni entre la Generalitat de Catalunya, la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona, i la Coordinadora de Jubilats i Pensionistes de les Vocalies de les Associacions de Veïns de Barcelona, per a establir les condicions de participació i col·laboració de les respectives entitats.

Subvencions del Departament de Justícia per a la prevenció de la delinqüència juvenil, Decret del 16 de setembre del 82, i subvencions del Departament de Justícia per a la reinserció social i atencions als familiars de presos —16 de setembre del 82.

És a dir que hi ha una actuació directa de creació dels menjadors o centres socials, o llars, que he indicat anteriorment, i, després, tota una actuació d'ajuts i de concessions a diverses entitats, o bé als ajuntaments, perquè puguin portar a terme una de les seves competències.

molt sentir-lo i, si podem, discutir-lo amb el Departament, però creiem que és una línia absolutament perillosa, i ens atrevirem ja a qualificar-la d'equivocada, pel que consolidarà de greuges comparatius entre el personal assistit i també entre els mateixos treballadors i professionals de la sanitat, perquè, almenys pel que hem llegit en l'Ordre, no queda clar com es fixarà aquest pressupost global per a la contraprestació de l'assistència rebuda. Però és evident que si ja el Departament entén que es poden, fins i tot, finançar les amortitzacions d'entitats que no depenen de la Seguretat Social, que poden ser privades amb ànim lucratiu, o sense ànim lucratiu, també entrarà en la fixació d'aquest pressupost el cost de personal, els sous. I he dit —i ho repeteixo— que els sous, per la mateixa feina, per la mateixa categoria, són el doble en els Hospitals Clínic i Sant Pau que no pas en els de la Seguretat Social de la mateixa ciutat de Barcelona.

Em sembla que aquesta Ordre tendirà a agreujar aquesta situació i no pas a corregir-la, i m'agradaria equivocar-me.

Centrant-me més en els concerts de la ciutat de Barcelona —i, com sap el senyor Conseller, abans li havia fet una pregunta per a preparar, o descartar, si podia ser, aquesta interpellació—, en

pugui iniciar la seva tasca el primer trimestre del 1984. Insisteixo en això perquè estic segur que el servei d'urgències, que, de vegades, ha de sofrir el mateix senyor Espasa, com a professional que hi presta els seus serveis, espero que estarà descarregat, i que l'Hospital de Bellvitge podrà ser més planificat quan tinguem el de Sant Llorenç de Viladecans en marxa.

Tenim, d'altra banda, un pla de ple rendiment dels centres propis, d'augment de la productivitat dels hospitals propis, amb una ocupació mínima del 80%. Hem arribat a formular la necessària utilització mínima, de deu hores diàries, de tots els serveis propis de radioteràpia, de medicina nuclear, d'ecografies, d'hemodiàlisi; tenim la tomografia, el centre de tomografia axial computaritzada —que només és cranial, per ara, com sap el senyor Espasa— a l'Hospital de la Vall d'Hebron, en ple funcionament amb tres torns, i, a més, installem nous tomògrafs axials computaritzats, un de general a la Vall d'Hebron, un altre a Girona i un altre a Badalona, que estan en curs d'instal·lació, i un altre que està pressupostat i aprovat a l'Hospital Prínceps d'Espanya, per a evitar, precisament, la concertació.

Hem establert unes

Diputats, es tracta de la supressió d'un centre d'ensenyament universitari o d'una institució investigadora pública.

El nostre Grup creu que aquests organismes han de mantenir-se, ja que són centres i institucions que encara no han estat adequadament transferides. Es refereix, concretament, doncs, a les universitats i als ICE, d'on surten, en aquests moments, tots els programes d'investigació que es fan. A més, si no ho he entès malament, la senyora Marta Mata semblava que digués que havien de dependre de les dues coses. Depenen del Departament, depenen d'un centre d'ensenyament universitari o d'una institució investigadora pública.

Creiem, doncs, que en el moment que aquests organismes estiguin traspassats, lògicament dependrà tot del Departament d'Ensenyament, però, mentrestant, creiem del tot necessari que aquesta concreció figuri en aquest article, i, per tant, nosaltres votarem en contra de l'esmena presentada pel Grup Socialista.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : En aquest mateix article, i també al paràgraf segon, hi ha una esmena d'addició, del Grup parlamentari de Centristes, i, després del paràgraf tercer, hi ha una altra esmena d'addició, també del Grup de Centristes, que és un vot particular per a mantenir un paràgraf quart que figurava primit

El Sr. PRESIDENT : Retirada. L'altra esmena és l'esmena número 20, a la lletra b) del paràgraf segon d'aquest article 24, esmena presentada pel Grup de Centristes. *(Pausa.)* Retirada. Bé, aleshores, passem a votació el text del Dictamen per a l'article 24.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 92 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Passem ara a l'article 25. Queda només —ja que ha estat retirada l'esmena número 21— l'esmena número 22, del Diputat senyor Viñals, esmena de supressió del text de l'article.

El Sr. VIÑALS *(de l'escó estant)* : Gràcies, senyor President, des de l'escó. Ja que l'article 18, que ja ha estat votat, introdueix l'informe previ de la inspecció, crec necessari, llavors, que es mantingui l'article 25 amb el text del

ments, ja, en aquests canals —que en la redacció dels socialistes, amb l'explicació del senyor Higiní Clotas, ara quedava molt clar que era així, però penso que, en aquest cas, podria intentar concretar-se amb una redacció més afortunada. Aleshores, nosaltres, el que els proposaríem és, acceptant la redacció inicial del Grup parlamentari Socialista, intentar recollir també les esmenes de Convergència i Unió i les esmenes d'Esquerra Republicana, i, sobre la base d'aquestes tres esmenes, fer una redacció unitària, que suposo que seria entenedora per a tothom. I, per facilitar la tasca de la Mesa, he portat ordenades ja aquestes tres esmenes.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors Diputats i senyores Diputades.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies. El senyor Secretari donarà, doncs, lectura, al que seria el text de l'apartat primer, que es passaria a votació.

El Sr. SECRETARI PRIMER : «El Parlament de Catalunya, davant la posada en marxa d'un tercer canal de televisió per a Catalunya, insta el Consell Assessor de RTVE a Catalunya perquè, d'acord amb les seves funcions, vetlli per tal que en el primer i en el segon canal de TVE no disminueixi el

nombre d'hores de programació, que aquesta sigui en hores de màxima audiència, que no es redueixi l'em